



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Brádky soudců JUDr. Lenky Jirglové a JUDr. Petra Erby v právní věci

žalobce **Rytířského řádu Křižovníků s červenou hvězdou**, IČ 00408026,
se sídlem Platněřská 4, 110 00 Praha 1,
zastoupeného advokátem JUDr. Ronaldem Němcem, Ph. D.,
se sídlem T. G. Masaryka 18, 360 01 Karlovy Vary

proti

žalovaným 1. [redacted], narozené dne [redacted]
bytem [redacted]
2. **České republiky – Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových**,
IČ 69797111,
se sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2,

**o určení vlastnického práva, o odvolání žalobce proti rozsudku Okresního soudu v Mostě
č. j. 33 C 17/2015-164 ze dne 6. 6. 2018,**

takto:

- I. Rozsudek okresního soudu se **potvrzuje**.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalované 1. na náhradu nákladů odvolacího řízení částku 300 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žalobce je povinen zaplatit žalované 2. na náhradu nákladů odvolacího řízení částku 600 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Napadeným rozsudkem soud prvního stupně zamítl žalobu, kterou se žalobce domáhal určení, že Česká republika je vlastníkem pozemku [redacted] a pozemku [redacted], zapsaných

Shodu s prvopisem potvrzuje Zuzana Víchová.

v katastru nemovitostí u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Most, na listu vlastnictví [redacted] (výrok I.), žalobci uložil povinnost nahradit žalované 1. náklady řízení ve výši 3 000 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok II.) a současně žalobci uložil povinnost nahradit žalované 2. náklady řízení ve výši 4 500 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok III.). V řízení se žalobce ve smyslu § 18 odst. 1 zákona č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi (dále též jen „ZMV“), domáhal určení vlastnického práva státu k uvedeným pozemkům, když podle žalobních tvrzení tyto nemovité věci z původního církevního majetku byly před nabytím účinnosti ZMV převedeny nebo přešly z majetku státu do vlastnictví jiných osob, zde žalované 1., v rozporu s ustanovením § 29 zákona č. 229/1991 Sb. či § 3 zákona č. 92/1991 Sb. Žalobce je podle žaloby historickým vlastníkem těchto nemovitých věcí (pozemků), které mu byly odňaty po 25. 2. 1948 bez náhrady, když na stát přešly na základě neplatného právního jednání – rozhodnutí ONV v Mostu ze dne 4. 1. 1954 podle zákona č. 46/1948 Sb.; podle poznámky v knihovní vložce se tak mělo stát na základě výkupu, tedy za úplaty, žalobce však peněžní ani jinou náhradu neobdržel a pozemky mu tedy byly odejmuty bez náhrady. Na žalovanou 1. pak přešlo vlastnické právo k těmto pozemkům dne 3. 8. 2004 podle kupní smlouvy č. [redacted] ze dne [redacted]. Soud prvního stupně po právním hodnocení vycházejícím z ustanovení § 18 odst. 1 ZMV žalobu zamítl; uzavřel, že žalobce jako církevní právnická osoba, jejímž zřizovatelem je Církev římskokatolická (a která by jinak byla oprávněnou osobou podle § 3 písm. b) ZMV), prokázal, že předmětné pozemky byly převedeny v roce 2004 z majetku státu do vlastnictví žalované 1., neprokázal však, že tyto pozemky jsou původním církevním majetkem, resp. že byly v rozhodném období (od 25. 2. 1948 do 1. 1. 1990) ve vlastnictví žalobce, který by tak odnětím těchto pozemků bez náhrady utrpěl majetkovou újmu ve smyslu § 5 ZMV. Podle závěru soudu prvního stupně se v daném případě jedná o pozemky zasažené po 2. světové válce přidělovým řízením kombinovaným se scelovacím řízením, do kterého žalobce vstoupil dohodou o směně pozemků, mezi nimiž jsou i předmětné pozemky, když je nabídl ke směně a souhlasil, aby byly pro účely přidělového řízení pojaty do celku s konfiskovaným majetkem. Soud prvního stupně vyšel ze zjištění, že žalobce, resp. jeho právní předchůdce, byl vlastníkem původních pozemkových parcel [redacted] zapsaných v knihovní vložce [redacted], pozemkových parcel [redacted] a [redacted] zapsaných v knihovní vložce [redacted]. Pozemkové knihy pro k. ú. Most, pozemkové parcely [redacted] zapsané v knihovní vložce [redacted]. Pozemkové knihy pro k. ú. Most a pozemkové parcely [redacted] zapsané v knihovní vložce [redacted]. Pozemkové knihy pro k. ú. Most. Parcely [redacted] a části parcel [redacted] a [redacted] jsou částí pozemku vedeného nyní jako [redacted] v k. ú. [redacted] a části parcel [redacted] jsou částí pozemku vedeného nyní jako parc. [redacted] v k. ú. [redacted]. Soud prvního stupně vzal za prokázané, že všechny shora uvedené původní pozemkové parcely byly spolu s dalšími parcelami předmětem směny, když za tyto parcely dostal předchůdce žalobce náhradní pozemky; tato skutečnost vyplývá z protokolu Osídlovací komise Ministerstva zemědělství v Mostě (dále též jen „Osídlovací komise“) ze dne 4. 12. 1946 ve spojení s vyjádřením (souhlasem) předchůdce žalobce ze dne 12. 6. 1947 a ve spojení s listinou označenou Výkaz směn. Všechny uvedené původní pozemkové parcely byly spolu s půdou konfiskovanou podle dekretu č. 12/1945 Sb. součástí přidělu [redacted] součástí přidělu [redacted] přidělce [redacted] a parcely [redacted] součástí přidělu [redacted] který spravoval přidělcem Státní statky n. p. v Mostě; oproti tomu předchůdci žalobce byl navrhnut za směněné pozemky přiděl Most [redacted] se podle zjištění soudu prvního stupně ujal držby přidělu č. 10 nejpozději dne 1. 3. 1946, převzetím držby přecházelo podle § 5 dekretu č. 28/1945 Sb. na přidělce vlastnické právo. Z vyložených důvodů proto soud prvního stupně žalobu zamítl, aniž bylo třeba pro specifikaci té části pozemků parc. [redacted] a pozemku [redacted], která je tvořena původními pozemkovými parcelami [redacted], vyhotovovat geometrický plán, kterým by tyto parcely byly vymezeny pro vklad do katastru nemovitostí. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 1 o. s. ř. při plném úspěchu žalovaných ve věci.

Shodu s prvopisem potvrzuje Zuzana Víchová.

Žalobce napadl rozsudek odvoláním, jímž se domáhal jeho zrušení a vrácení věci soudu prvního stupně k dalšímu řízení. Podle odvolatele nebyl proveden žádný přímý důkaz, že došlo ke směně parcel, soud prvního stupně provedl jediný nepřímý důkaz, který však nesprávně interpretoval a navíc se dopustil interpretace vnitřních církevních předpisů, což judikatura Ústavního soudu a Nejvyššího soudu ČR zakazuje. Odvolatel poukázal na nesprávný výklad textu listiny ze dne 4. 12. 1946, kterou se Osídlovací komise obrací na žalobce, jejíž text podle něj naopak potvrzuje skutečnost, že k tomuto dni žalobce byl vlastníkem předmětných parcel, o úplatě v této listině není jakákoliv zmínka. Přípis odkazuje na dekret presidenta republiky č. 28 z roku 1945, tento se však žalobce netýká, jemu žádné pozemky podle tohoto dekretu konfiskovány nebyly. Naopak listina ze dne 4. 1. 1954 zmiňuje skutečnost, že žalobce je stále vlastníkem předmětných nemovitostí a teprve se přistupuje k výkupu. Soud prvního stupně neprovedl žádný důkaz, byť jich žalobce předložil řadu, který by potvrzoval jiný skutkový základ, tedy že žalobce byl vlastníkem až do roku 1954. Pokud soud prvního stupně dospěl k závěru, že žalobce měl za pozemky obdržet náhradu, pak toto je vyvráceno listinou Osídlovací komise č. j. [redacted] ze dne [redacted], v níž je uvedeno, že žalobce dostane náhradní pozemky za pozemky, které jsou předmětem žaloby. Tato listina vyvrací úvahu soudu prvního stupně, podle níž mělo dojít ke směně pozemků, není totiž možné, aby ve stejný den byly pozemky nabízeny ke směně a zároveň bylo tvrzeno, že již ke směně došlo v minulosti; kromě toho podle soudu prvního stupně měl žalobce dostat náhradu a zde se hovoří o směně. Soud prvního stupně měl žalované vyzvat k doplnění tvrzení, že ke směně/vyplacení náhrady došlo, směna je synallagmatický vztah a pokud nedošlo k plnění na obou stranách, právní účinky nemohou nastat; důkazní řízení se však tímto směrem neubíralo. Soud prvního stupně se také nepřipustně a v rozporu s ustálenou judikaturou dopustil výkladu církevních norem. Žalobce tvrdí, že pokud velmistr žalobce podepsal listinu ze dne 4. 12. 1946, činil tak v souladu s konstitucemi, bez podpisu komandéra v Mostě však směna nemohla nikdy nastat; to soud prvního stupně odmítl a právo si vyložil po svém. Představeným Komendy Křížovníků v Mostě byl od roku 1928 až do roku 1953 p. [redacted]. Ten, za předpokladu, že pozemky o celkové výměře 29 ha 67 a 26 m² převyšovaly hodnotu ekvivalentu 5 000 zlatých, potřeboval k právnímu jednání souhlas velmistra a jeho generální rady, aby mohl s majetkem disponovat. Z předložených listin vyplývá, že velmistr, a zřejmě i generální rada, souhlas s právním jednáním komandéra Komendy Křížovníků v Mostě, spočívající ve směně pozemků, udělili, absence podpisu komandéra jako statutárního orgánu vlastníka pozemků, tedy Komendy Křížovníků v Mostě, však znamená, že komandér souhlas se směnou neudělil, proto ke směně nemohlo dojít. V období od roku 1946 do uzavření knihovní vložky [redacted] pro k. ú. Most v roce 1954 nebyly do této vložky zapsány žádné nové pozemky, z čehož je zřejmé, že ke směně nikdy nedošlo. Ze skutečnosti, že žalovaná 2. po 25. 2. 1948 pozemky přidělovala různým subjektům, svědčí o tom, že si pozemky určené ke směně ponechala bez právního důvodu a různě s nimi disponovala. Žalobce rovněž nesouhlasí s úvahou, že [redacted] jakožto přídělce nabyl majetek; pokud totiž nedošlo ke směně, nemohlo dojít ani k převodu/přechodu na [redacted]. Podle žalobce [redacted] s největší pravděpodobností na pozemcích žalobce hospodařil z titulu pachtovní smlouvy, k tomu se však dokazování nevedlo a žalobce nemá takovou listinu k dispozici. Aby se přídělce mohl stát vlastníkem, musel se vlastníkem stát nejdříve stát; mohlo se tak tedy stát až po vkladu listiny o směně, kdy dále již bez nutnosti intabulace mohl stát předat přidělovou listinou pozemky [redacted].

Žalovaná 2. v písemném vyjádření k odvolání žalobce navrhla potvrzení napadeného rozsudku jako věcně správného. Podle ní bylo v řízení prokázáno, že přídělce [redacted] byl od roku 1946 vlastníkem předmětných pozemků, na příděl od roku 1945, nejpozději pak od roku 1946, hospodařil, platil státu přidělovou cenu, v 50. letech se příděl z větší části vzdal a mezi ním a státem došlo k vyúčtování přídělů. Žalobce neprokázal, že je oprávněnou osobou podle § 18 odst. 1 ZMV ve spojení s § 3 ZMV a že v rozhodném období utrpěl majetkovou křivdu ve smyslu uvedeného zákona. Tvrdí-li žalobce, že soud prvního stupně neměl vykládat církevní předpisy, bylo by pak namístě posuzovat právní jednání žalobce podle obecných (občanskoprávních) předpisů, tj. jako případný exces představitelů žalobce; takové jednání je pak ve vztahu k třetím osobám platné.

Shodu s prvopisem potvrzuje Zuzana Víchová.

Při jednání, které krajský soud jako soud odvolací k přezkumu napadeného rozsudku, jakož i řízení, které k jeho vydání vedlo, nařídil, žalobce zdůraznil, že jistá hierarchie se u žalobce neprojevuje tak, že rozhodnutí vyšších autorit nutně znamenají akceptaci takových rozhodnutí autoritami v nižším postavení, prvotní naopak vždy musí být rozhodnutí nižšího subjektu, který rozhoduje v sobě vymezeném okruhu řešených otázek a toto je teprve následně potvrzováno, resp. odsouhlasováno nadřízenou složkou zmiňované hierarchie; jinými slovy nepostačí rozhodnutí prezentované velmistrem bez absence rozhodnutí samotného komendátora. Žalobce navrhoval zrušení napadeného rozsudku, když v dalším řízení by soud prvního stupně, vázán názorem odvolacího soudu, zadal zpracování geometrického plánu. Podle žalované 2. nelze pak v důkazním řízení posuzovat jednotlivé listiny izolovaně, nýbrž všechny v souhrnu. Z listin lze dovodit, že p. Vrána byl skutečně přidělcem, na dotčených pozemcích hospodařil. Ze zprávy katastrálního úřadu bylo zjištěno, že se pravděpodobně seznam přidělů připravených k zápisu do příslušné knihovny vložky již nerealizoval s ohledem na změnu poměrů, k nimž došlo; v těchto souvislostech je třeba na listinu z pozdějšího data, zmiňující výkup předmětných pozemků, nahlížet jako na listinu nerelevantní. Napadený rozsudek by měl být podle obou žalovaných potvrzen.

Ze srovnávacího sestavení parcel na čl. 9 – 11 spisu odvolací soud zjistil, že parcely pozemkového katastru [redacted] o výměře [redacted], jsou v katastru nemovitostí vedeny jako součást parcely [redacted] jako vlastnictví žalované 1., když přibližná výměra zasažené parcely [redacted] u parcely [redacted] není výměra zasažené parcely uvedena a parcely [redacted] zasahují do parcely [redacted] pouze svou částí bez uvedení výměry. Parcely pozemkového katastru [redacted] o výměře [redacted] o výměře [redacted], [redacted] o výměře [redacted] o výměře [redacted], jsou v katastru nemovitostí vedeny jako součást parcely [redacted] Most zapsané na [redacted] jako vlastnictví žalované 1., když přibližná výměra zasažené parcely [redacted], parcely č. [redacted] m² a parcely [redacted] a č. [redacted] zasahují do parcely [redacted] pouze svou částí bez uvedení výměry. Z přípisu Osídlovací komise [redacted] ze dne 4. 12. 1946, který byl adresován ústřední kanceláři žalobce, bylo zjištěno, že Osídlovací komise, která ve smyslu dekretu presidenta republiky č. [redacted] z roku 1945 osídluje zemědělskou půdu a přitom ji ve smyslu tohoto dekretu sceluje, žádá bývalého vlastníka, jehož schválení potřebuje k dokončení přidělového plánu, aby co nejdříve projevil svůj souhlas „ku předání těchto pozemků“, když pozemky žalobce jsou rozptýleny v mosteckém katastru, bylo přistoupeno ke scelení těchto pozemků a místo roztržité půdy žalobce byla výměra těchto rozptýlených parcel dána v jednom kuse; pod přípisem je připojen text, podle něhož žalobce schvaluje z usnesení gen. konsilia výměnu pozemků podle návrhu Osídlovací komise, s připojeným datem 12. 6. 1947, razítkem žalobce a podpisem velmistra, na místě vyhrazeném podpisu komendátora v Mostě není žádný podpis. Z Protokolu Osídlovací komise – příloha k č. j. [redacted] ze dne 4. 12. 1946, bylo zjištěno, že byl adresován žalobci jako vlastníku směřovaných nemovitostí „v přiloženém seznamu“ o výměře 22.95.10 ha (s ručně dopsaným textem pod protokolem „zvětšeno na 29 ha 67 a 26 m²“ a připojeným podpisem jednajícího za Osídlovací komisi a datem 12. 6. 1947) s tím, že podepsaný vlastník souhlasí, aby parcely byly pojaty do aroda s půdou konfiskovanou dekretem č. 12/45 Sb. za podmínky, že se mu dostane náhradního pozemku stejné hodnoty se zřením na jakost, výměru apod., přičemž bližší určení náhradního pozemku bude dohodnuto při vypracování přidělového plánu; pod protokolem je na místě vyhrazeném knihovnímu vlastníku připojeno razítko žalobce a podpis velmistra. Z listiny nazvané Výkaz směn k přidělovému plánu bylo zjištěno, že nemovitosti nabízené ke směně ve vlastnictví žalobce o celkové výměře 29 ha 67 a 26 m² zahrnují mimo jiné parcely č. [redacted], č. [redacted] o výměře [redacted] (složené z role 3 o výměře 3115 m² a role 4 o výměře [redacted]) a č. [redacted] (u níž odvolací soud z níže vyložených důvodů uzavřel, že se jedná o chybný zápis správné parcely č. [redacted] o výměře 8683 m² (složené z role 3 o výměře 3115 m² a role 4 o výměře 5568 m²). Ze seznamu parcel předaných Státním statkům z likvidované nemovitosti čp.

Shodu s prvopisem potvrzuje Zuzana Víchová.

██████ který je přílohou č. 1 přidělové listiny pro ██████ ze dne 7. 8. 1959, bylo zjištěno, že parcela č. ██████ se skládá z role 3 o výměře 3115 m² a role 4 o výměře 5568 m² a parcela ██████ o celkové výměře 8683 m² se skládá z role 3 o výměře 5568 m² a role 4 o výměře 3115 m². V tomto seznamu parcel i ve Výkazu směn je rovněž uvedena parcela č. ██████ o výměře 629 m²; z těchto skutečností odvolací soud dovodil, že je-li ve Výkazu směn u parcely o výměře 8683 m² uvedeno, že se jedná o parcelu č. ██████ jde o chybný údaj, neboť parcela č. ██████ má výměru 629 m², výměru 8683 m² mají parcely č. ██████

Rozsudek soudu prvního stupně má odvolací soud za správný. Vyšel ze skutkových zjištění soudu prvního stupně, na něž v odůvodnění napadeného rozsudku odkazuje a která doplnil vlastními zjištěními z provedených důkazů. V zásadě se ztotožnil také s právními závěry, které soud prvního stupně na základě svých skutkových zjištění přijal; rovněž v tomto směru může na důvody napadeného rozsudku odkázat.

Žalobě lze vytknout, že nebyla doplněna o geometrický plán, kterým by byla vymezena ta část pozemku parc. ██████ a pozemku ██████, jichž se určení vlastnického práva žalované 2. týká, avšak v situaci, kdy soud prvního stupně žalobu (z jiných důvodů) zamítl, lze mít takový postup, kdy v rámci odstranění vad žaloby nebyl geometrický plán vyžadován, z důvodu procesní ekonomie za opodstatněný. Stejně postupoval odvolací soud v situaci, kdy napadený rozsudek soudu prvního stupně jako věcně správný potvrdil.

Závěry soudu prvního stupně vycházely z úvahy o nutnosti aplikovat ZMV jako speciální normu, jejímž cílem je zmírnění následků některých majetkových křivd spáchaných v období let 1948 až 1989 a narovnání vztahů mezi státem a církvemi. Provedenými důkazy bylo podle soudu prvního stupně prokázáno, že k přechodu vlastnického práva k původním církevním pozemkům žalobce na stát nedošlo v rozhodné době, jak ji vymezil ZMV, žalobce tak nemohl být v této věci úspěšný. Předmětné pozemky nepochybně byly církevním majetkem, jak vyplynulo ze zápisů v pozemkových knihách, byly však ještě před začátkem rozhodného období směněny žalobcem za jiné pozemky, jak vyplývá z přípisu a protokolu Osídlovací komise ze dne 4. 12. 1946 ve spojení se souhlasem žalobce ze dne 12. 6. 1947 a s Výkazem směn. Jak dovodil soud prvního stupně, pozemky byly v rámci přidělového a scelovacího řízení v době po 2. světové válce nabídnuty žalobcem ke směně, přičemž v přidělu se mu dostalo náhrady v podobě jiných pozemků. Odvolací soud má úvahy soudu prvního stupně za reálné a odpovídající historické situaci. Vycházejí ze stavu po skončení 2. světové války, kdy zvláště území, kde se předmětné pozemky nacházely, bylo mimořádně dotčeno konfiskacemi, navazujícím přidělovým a scelovacím řízením, kdy docházelo k rozsáhlým změnám, byl prolomen intabulační princip a vznikal zcela nový právní stav, který nebyl v souladu se stavem katastru a pozemkových knih. V bližším odvolací soud odkazuje na odůvodnění rozsudku soudu prvního stupně, jehož závěry v tomto směru sdílí.

Ve světle shora zmíněných úvah lze mít závěr soudu prvního stupně, že před rozhodným obdobím došlo ke směně pozemků, za správný. Směna pozemků je dokládána listinnými důkazy, především přípisem Osídlovací komise č. j. ██████ ze dne 4. 12. 1946, protokolem Osídlovací komise z téhož dne spolu s Výkazem směn k přidělovému plánu. Uvedené listiny dokládají, že žalobce byl s Osídlovací komisí ohledně předmětných (ale též i jiných) pozemků v kontaktu, kdy cílem jednání těchto subjektů měla být směna pozemků v současně probíhajícím přidělovém a scelovacím řízení. Proces směny pozemků byl podle závěru odvolacího soudu dovršen souhlasným stanoviskem velmistra žalobce s datem 12. 6. 1947 k předloženému návrhu Osídlovací komise v souladu s Výkazem směn. Jakkoliv je naznačený postup při směně pozemků nestandardní, má odvolací soud za to, že takto pouze stvrzoval faktický stav, jehož bylo docíleno překotností přidělového a scelovacího řízení v podmínkách nedodržování dříve obvyklých právních postupů a při zřejmém opuštění intabulačního principu. Tomu ostatně napovídá rovněž zahrnutí parcel č. ██████ a č. ██████ do přidělu ██████, na něž byl dekret vydán dne 1. 3. 1946 a jehož držby se přidělcem ██████ ujal podle závěru soudu prvního stupně téhož dne. Z provedeného dokazování má odvolací soud za to, že vůle žalobce na straně jedné a státu reprezentovaného Osídlovací komisí na straně druhé směřovala k tomu, že předmětné pozemky byly spolu s dalšími Shodu s prvopisem potvrzuje Zuzana Víchová.

pozemky žalobcem směněny za pozemky zahrnuté do přidělu Most č. [REDAKCE]. Pokud žalobce namítal, že u schvalovacího prohlášení velmistra žalobce ze dne 12. 6. 1947 k výměně pozemků podle návrhu Osídlovací komise absentuje podpis komandéra v Mostě jako statutárního orgánu, bez jehož právního jednání nemohlo ke směně pozemků dojít, sdílí odvolací soud v této otázce, aniž by se uchýlil k nepřipustnému výkladu vnitřních církevních norem, závěry soudu prvního stupně. Závěr, že velmistr jako nejvyšší autorita řádu je oprávněn, navíc z usnesení gen. konsilia, schválit výměnu pozemků podle návrhu Osídlovací komise, odpovídá obecně vnímané představě o právním jednání za takový subjekt. Jak ostatně žalobce vysvětlil při jednání odvolacího soudu, prvotním vždy musí být rozhodnutí nižšího subjektu hierarchie žalobce, který rozhoduje v sobě vymezeném okruhu řešených otázek a toto je teprve následně potvrzováno, resp. odsouhlasováno nadřízenou složkou této hierarchie; jestliže tedy velmistr, který je na vrcholu hierarchie řádu, schválil dne 12. 6. 1947 výměnu pozemků podle návrhu Osídlovací komise, nutně tomuto schválení muselo předcházet právní jednání komandéra v Mostě ve věci výměny těchto pozemků. Je skutečností, že výměna pozemků nebyla zapsána v pozemkových knihách. V tom se naplno projevilo opuštění intabulačního principu v tehdejších poměrech probíhajících přidělových a scelovacích řízení, což mimo jiné vedlo ke vzniku chaotického právního stavu, jak soud prvního stupně zjistil z textu publikovaného na webu ČUZK (srov. bod 56. napadeného rozsudku).

Pokud je v přípisu Osídlovací komise ze dne 4. 12. 1946 zmíněn dekret presidenta republiky [REDAKCE] z roku 1945, nečinil z této zmínky soud prvního stupně, ani soud odvolací, závěr, že by se pozemků žalobce týkala konfiskace majetku. Dekret byl v přípisu zmíněn v souvislosti s tím, že Osídlovací komise podle něj osídluje zemědělskou půdu a přitom ji ve smyslu tohoto dekretu sceluje, přičemž směněné pozemky užije k dokončení přidělového plánu. Vyžadování souhlasu žalobce „ku předání těchto pozemků“ pak nepochybně jakoukoliv úvahu o konfiskaci předmětných pozemků zcela vylučuje.

Rozhodnutí Okresního národního výboru Most o výkupu pozemků (mimo jiné parcel č. [REDAKCE] ze dne 4. 1. 1954, nahlíženo shora uvedenými závěry, pak nelze podle odvolacího soudu vnímat jinak, než jako možnou snahu orgánu státu dodatečně vnést do naznačených chaotických právních poměrů jistý pořádek.

Soud prvního stupně v této věci postupoval správně a v souladu se zákonem. Žalobce neprokázal oprávněnost žaloby, tj. že mu jako historickému vlastníku předmětných pozemků tyto byly v rozhodném období odňaty bez náhrady, čímž mu byla způsobena majetková křivda, a je tedy z tohoto důvodu oprávněn domáhat se určení vlastnického práva státu k těmto pozemkům ve smyslu § 18 odst. 1 ZMV. Odvolací soud má napadený rozsudek ve věci samé za správný a spravedlivý, důvody tohoto rozhodnutí byly v jeho odůvodnění dostatečně vyloženy. Jestliže odvolací soud, jak shora vyloženo, v souladu se závěry soudu prvního stupně má za prokázanou směnu předmětných pozemků žalobcem za jiné pozemky ještě před rozhodným obdobím podle ZMV, resp. nemá za prokázané tvrzení žalobce, že mu předmětné pozemky byly v rozhodném období odňaty bez náhrady a byla mu tak způsobena majetková křivda, nemohl postupovat jinak, než napadený rozsudek podle § 219 o. s. ř. jako věcně správný potvrdit.

O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto § 224 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 142 odst. 1 o. s. ř., když v odvolání žalobce nebyl úspěšný; v souladu s § 151 odst. 3 o. s. ř. přiznal odvolací soud žalované 1. paušální náhradu nákladů ve výši 300 Kč podle § 1 odst. 3 písm. c) vyhl. č. 254/2015 Sb. za účast na jednání před soudem, žalované 2. pak přiznal paušální náhradu nákladů ve výši 600 Kč podle § 1 odst. 3 písm. a) a písm. c) vyhl. č. 254/2015 Sb. za vyjádření k odvolání a účast na jednání před soudem.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné dovolání, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla

vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak. Účastník může podat dovolání k Nejvyššímu soudu ČR do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu u soudu, který rozhodoval v prvním stupni, tj. u Okresního soudu v Mostě. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud.

V Ústí nad Labem dne 2. prosince 2019

JUDr. Jiří Brádka v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Zuzana Víchová.

**Zuzana
Víchová** Digitálně podepsal
Zuzana Víchová
Datum: 2020.02.03
13:11:41 +01'00'